

льних творчих можливостей вихованців й вільне їх розкриття у процесі музичного навчання, що сприяє активізації творчого мислення.

До провідних принципів модернізації сучасної музичної освіти, належить принцип гуманізації, що визначає цінність людини як особистості, її права на вільний розвиток і вияв своїх здібностей. Цей принцип фактично доповнює особистісну орієнтацію освіти, що служить подальшим розвитком ідей і досвіду розвиваючого навчання, як становлення якісно нової системи, через яку передають культуру в нові покоління.

Музичне мистецтво є одним із найважливіших засобів визначення художньо-творчої і духовно-ціннісної спрямованості особистості. В музичній діяльності спостерігається залучення духовного надособистісного буття через розширення індивідуального до всезагального. Загальнокультурний контекст, соціокультурна динаміка і специфіка музичної діяльності виявляють актуальність інноваційних моделей навчання, які відповідно до особистісного орієнтованого типу музичної освіти спираються на ідеї інтегративності, діалогу, що існують у взаємодіючій єдності, корелюючи з уявленнями загальносвітової методології про особистість як цілісну систему, яка для інтегративного гармонійного зростання і саморозвитку потребує інтегративного середовища.

Навчальний процес вдосконалюватиметься на засадах гуманності, особистісно-орієнтованої педагогіки, розвитку і саморозвитку підлітків. Це забезпечить її мобільність, конкурентоспроможність, що передбачає:

- впровадження кредитно-модульної системи навчання;
- використання інтерактивних методів навчання і мультимедійних засобів;
- забезпечення індивідуалізації навчально-виховного процесу та посилення ролі самостійної роботи;
- модернізації спеціальних аудиторій новим музичним та технічним обладнанням;

Література:

1. Закон України „Про освіту”// Відомості Верховної Ради України. – 1991. - №34. – С. 45

2. Надырова Л.Л. Струны общности: теоретические основы развития эмпатии у студентов музыкальных педагогических факультетов. – Владимир: ВППУ. 1999. – 318 с.

*Герасіна Л.М. – д-р. соц. н.
(Харків, Нац. юр. академія)*

ПРОЦЕС ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ І ДЕЯКІ ГЛОБАЛЬНІ РИЗИКИ (політико-правовий аспект)

Стратегічний напрямок, обраний Україною як геополітичний міжнародний курс на євроінтеграцію, не тільки пов'язаний з необхідністю опану-

вання ліберально-демократичних цінностей, властивих європейській культурі, впровадження ефективних політико-правових інститутів і механізмів, а й вимагає врахування тих серйозних ризиків, що тягнуть за собою будь-які глобалізаційні процеси. Фахівці постійно вказують на асиметричний характер глобалізації: вона відбувається з різною глибиною в окремих країнах і регіонах світу, має суперечливі цивілізаційні виявлення і часто призводить до непередбачуваних наслідків [1].

Так, одним із глобальних ризиків, що визиває глобалізація, нажалю став процес інтенсивної криміналізації суспільних відносин. Трансформація національної злочинності у транснаціональні міжнародні форми (за умов глобалізації політико-економічних та інформаційних мереж) стає невід'ємною рисою глобалізації. Це ставить перед наукою нові дослідницькі проблеми, зокр., усвідомлення того, як буде розвиватися процес глобалізації під впливом криміналізації, що зростає. Транснаціональна злочинність наскрізно пов'язана з різними складовими глобалізації: це значить, що економічні, політичні, культурні, екологічні та інші глобальні зв'язки можуть бути криміналізовані й сприяти росту злочинності [2]. Науковці фіксують специфічний вплив глобалізації на процеси транснаціональної і національної злочинності у наступних аспектах:

- досить високий рівень і специфічна структура злочинності у світі в цілому та в окремих країнах;
- змінюється сукупність глобальних причин і умов росту окремих різновидів злочинності;
- виникають нові форми і види глобальної суспільно небезпечної діяльності;
- відбувається трансформація особистості сучасних злочинців;
- поширюється специфічна сфера злочинного у структурі кримінального законодавства країн;
- відбувається активна транснаціоналізація організованої та терористичної злочинності;
- відповідно, поширюється міжнародне співробітництво у боротьбі з транснаціональною злочинністю;
- глобальні тенденції відбиваються на змісті заходів із запобігання та припинення злочинності.

Але глобальні тенденції з посилення криміналізації світу, як і деякі інші негативні наслідки глобалізації, не є непереборними, їм протистоїть процес формування архітектури нового глобального світового порядку відповідно програми розвитку ООН. Слід впровадити гуманітарні принципи правового упорядкування до культурного діалогу народів, що пов'язані з презумпцією довіри, поваги до кожної цивілізації; це сприятиме досягненню політико-правового консенсусу між осередками різних світів. Подібні структури ООН, ВТО, МВФ, ЮНЕСКО все більш значну роль в

управлінні глобальними процесами відіграють нові міжнародні інститути: “велика вісімка”, керівні органи Євросоюзу, Азіатсько-тихоокеанського економічного співробітництва та міжнародні громадські організації – “Грінпіс”, Давоський економічний форум, “Міжнародна амністія”, “Лікарі без кордонів” та інші неурядові структури.

У політичній науці склалося декілька концепцій можливої реорганізації глобального регулювання у консенсуальний спосіб: через створення нових інститутів, або трансформуючи функції існуючих міжнародних організацій [3, 32-33, 44]. Найбільш цікаві: концепція “світового уряду”, трансформація існуючої системи ООН, політичне управління глобальним розвитком, корпоративне глобальне управління, ідея глобальної юстиції. Вбачається, що консенсуальне бачення нової “світової архітектури”, яка б запобігала наростанню глобальних ризиків, має враховувати і необхідність створення нових наднаціональних інституцій з вирішення глобальних проблем людства: Ради економічної безпеки; Всесвітнього центрального банку; Міжнародного інвестиційного фонду; Міжнародного кримінального суду; Всесвітньої екологічної установи тощо.

Література:

1. Див.: *Панарин А.С.* Искушение глобализмом. – М.: ЭКСМО-ПРЕСС, 2002; *Полищук М.Л.* В преддверии натиска «третьей волны»: Контуры планетарной цивилизации в общественно-политической мысли Запада. – М.: Наука, 1989; *Яковец Ю.В.* Глобализация и взаимодействие цивилизаций. – М., 2003.

2. Див.: *Лунеев В.В.* Глобализация и преступность // Государство и право. – 2003. - № 6. – С. 115 – 118; *Лунеев В.В., Кудрявцев В.Н., Петрищев В.Е.* Терроризм и организованная преступность в условиях глобализации // Борьба с терроризмом / Под ред. В.Н. Кудрявцева. – М., 2004. – С. 5 – 80.

3. *Глобализация: человеческое измерение.* – М., МГИМО; «Российская политическая энциклопедия», 2002. – С. 32-33, 44.

*Глушко В.П. – канд. філос. н.
(Шостка)*

ГОТОВНІСТЬ КОНФЕСІЙ УКРАЇНИ ДО ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

Багато питань постало перед націями, народами та державами на початку третього тисячоліття. В тому числі і питання розвитку і досягнень у духовній сфері.

Насамперед нас цікавить роль релігій в цій царині; проживання без релігійних конфліктів, протистоянь та непорозумінь, коли люди сповідають спільні цінності любові до Бога та ближнього.

Якщо звернутися до кількісних показників, зокрема християнських, то вони для нашої країни оптимістичні. Це показує зростання кількості